

uitsluitend voor
bestuurlijke inlichting—
—behoefte van inwendige
aard

Nr. C/1008/M
van het arrest

Nr. 20M/3018
van het repertorium

Nr.
2010 CO 1011
2010 PGA 5465
2010 VJ11 1013
van de zaak

- urbanisatie

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

1. ...

1530

geboren te
wonende te

beklaagde

1531

3.

geboren te -----
 wonende te -----

beklaagde

beide beklaagden vertegenwoordigd door Mr. Johan Vanstipelen loco Mr. Bert Beelen, beiden advocaat bij de balie van Leuven

Beklaagd van:

te -----

Als dader of mededader, hetzij door het misdrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het misdrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd, hetzij door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, het misdrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt.

Als (naakte) eigenaars die tot de werken opdracht hebben gegeven.

Op niet nader te bepalen datum tussen 1 februari 2007 en 15 maart 2007

Op het onroerend goed gelegen te
 gekadastreerd zijnde

eigendom van de onverdeeldheid
 en , ingevolge overlijden
 van op 4 april 2007 (volle
 eigendom) en het overlijden van op
 18 maart 1986 (naakte eigendom)

het rooien van een hoogstamboomgaard, bestaande uit
 een 70-tal hoogstam fruitbomen

zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van
 het college van burgemeester en schepenen.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, en thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 2, 93, 146, 149, 150, 151, 151/1, 153, 160 en 204 van het decreet van

18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003 en de artikelen 2, 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61, 95 en 112 van het decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid,

de plaats te herstellen in de vorige toestand, namelijk:

- de heraanplanting van 70 hoogstamfruitbomen;
- het aanplanten van een gesloten haag op de perceelsgrenzen met streekeigen, inheemse soorten zoals o.a eenstellige meidoorn, wilde kardinaalsmuts, bosroos, gelderse roos of wilde appel;
- herstel van het weiland waarop de boomgaard stond.

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 € per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Overgeschreven op het 2° hypotheekkantoor te Hasselt op 10.02.2010, nr. 071-T-10/02/2010-01513 en ambtshalve ingeschreven. Ontvangen: 111,91 euro. De Bewaarder (get.) J.P. MINTEN

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 16 september 2010 door de beklaagden
- en tegen al de schikkingen
- op 22 september 2010 door het Openbaar Ministerie
- tegen al de schikkingen uitgezonderd deze betrekkelijk de burgerlijke belangen tegen de beklaagden
- en

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 7 september 2010 door de correctionele rechtbank van Hasselt, 13^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

Tweede beklaagde :

Verklaart beklaagde schuldig aan het misdrijf zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Veroordeelt beklaagde tot een geldboete van 100,00 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x 5,5) en alzo gebracht op 550,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 30 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 69,18 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot het betalen van een vergoeding van 25,00 euro.

Derde beklaagde :

Verklaart beklaagde schuldig aan het misdrijf zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Veroordeelt beklaagde tot een geldboete van 100,00 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x 5,5) en alzo gebracht op 550,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 30 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 69,18 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot het betalen van een vergoeding van 25,00 euro.

*

Beveelt op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats

in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis ger.w., door het heraanplanten van 70 jonge fruitbomen, het aanplanten van een gesloten haag op de perceelsgrenzen met streekeigen, inheemse soorten en het herstel van het weiland waarop de hoogstamboomgaard stond, onder verbeurte van een dwangsom van € 125 per dag.

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan - verminderd met de opbrengst van de verkoop van materialen en voorwerpen - verhaalbaar op de beklaagde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank.

* * *

Gelet op het arrest, op tegenspraak gewezen door het Hof van Beroep te Antwerpen, 12^e kamer op 2 februari 2011, waarbij als volgt werd beslist:

Het Hof acht het gepast de debatten te heropenen ten einde partijen toe te laten hun standpunt ter kennis te brengen over de eventuele heromschrijving van de feiten als volgt:

"te

Op niet nader te bepalen datum tussen 1 februari 2007 en 15 maart 2007

Als dader of mededader, hetzij door het misdrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het misdrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd, hetzij door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, het misdrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt.

Op het onroerend goed gelegen te
gekadastreerd zijnde :

eigendom van de onverdeeldheid

- en , ingeolge
overlijden van

-
-
ingeolge overlijden van op 4 april
2007 (volle eigendom) en het overlijden van
op 18 maart 1986 (naakte eigendom)

Opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften
of in strijd met een vergunning:

met behoud van de toepassing van art. 13 §6 van het
decreet van 21 oktober 1997 betreffende het
natuurbehoud en het natuurlijk milieu, de vegetatie,
vermeld in artikel 13 §4 of in uitvoering van art. 13
§4 van hetzelfde decreet, zonder vergunning gewijzigd
te hebben,

namelijk:

- het rooien of anderszins verwijderen en het
beschadigen van houtachtige beplantingen of weg-,
waterweg of spoorwegbermen of het talud van holle
wegen, van houtachtige beplantingen langs waterlopen,
dijken of taluds, van heggen, hagen, houtkanten,
houtwallen, bomenrijen en hoogstamboomgaarden (art.
8 §2.1° van het Besluit van de Vlaamse Regering van 23
juli 1998);

ingeolge:

het rooien van een hoogstamboomgaard, bestaande uit
een 70-tal hoogstamfruitbomen

zonder voorafgaande vergunning van het college van
burgemeester en schepenen,

de feiten strafbaar gesteld door artikel 16.6.3ter
eerste lid 3. van het Decreet van 5 april 1995
houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid".

...

Ontvangt de hogere beroepen;

Vooraleer verder recht te doen;

Heropent de debatten op de terechtzitting van
woensdag 4 mei 2011 om 10 uur teneinde als gezegd;

Houdt de beslissing over de kosten voorlopig aan.

* * *

I. Procedure

De heer Voorzitter doet verslag.

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vorderingen.

De beklaagden worden gehoord in hun middelen van verdediging ontwikkeld door hun raadsman voornoemd.

De neergelègde conclusie en stukken worden in het beraad betrokken.

Partijen hebben zich verdedigd zowel op de oorspronkelijke als op de nieuwe kwalificatie.

II. Motivering ten gronde

Op strafrechtelijk gebied

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten zoals heromschreven bewezen, doch enkel wat betreft 67 hoogstamfruitbomen.

2. Uit de verklaring van wijlen Lenaerts Théophile onmiddellijk na de feiten blijkt dat de beslissing tot het rooien van de hoogstamboomgaard door de beklaagden als onverdeelde mede-eigenaars gezamenlijk en in overleg werd genomen (stuk 12). Dat huidige beklaagden er een andere visie op nahouden doet aan die vaststelling geen afbreuk. Dat ze in het strafonderzoek niet zelf verhoord werden evenmin.

Uit de vaststellingen blijkt dat het ging om 67 fruitbomen (stuk 15 : 67 stronken).

3. Uit artikel 13 §5 van het Decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu van 21 oktober 1997 blijkt dat in aanvulling van het artikel 13 §4 de inbreuk ook geldt in agrarisch gebied.

4. Tevergeefs betwisten beklaagden ook het opzet. Ter zake is geen bijzonder opzet vereist doch zoals hier het geval een gewoon wetens en willens handelen. Het rooien is alleszins niet onopzettelijk gebeurd, of door een gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid.

5. Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van de beklaagden,

- hun blanco strafregister.
- de omstandigheden en ernst van de feiten, die getuigen van een gebrek aan respect voor de natuur.

Daarom worden de beklaagden ieder bestraft met een geldboete van 100 euro te vermeerderen met de opdeclemen of een vervangende gevangenisstraf van 30 dagen.

Nu de beklaagden vroeger nog niet veroordeeld zijn geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, wordt de bestraffing met uitstel verleend, zoals hierna bepaald, om hen in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen ertoe aan te zetten de regels inzake milieu en natuur te respecteren.

Het Hof gaat niet in op het verzoek van beklaagden tot het verlenen van de opschorting nu een dergelijke gunstmaatregel niet van aard is om beklaagden afdoende te wijzen op hun maatschappelijke beperkingen en verplichtingen.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

Met betrekking tot het herstel

Aan de beklaagden dient overeenkomstig artikel 16.6.6.§1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid ambtshalve bevel gegeven om de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen zoals hierna bepaald.

De doelmatigheid van deze herstelmaatregel is het wegnemen van de gevolgen van het bewezen misdrijf en dit enkel vanuit het oogpunt van het herstel van de natuur. In die zin is deze herstelmaatregel niet onredelijk of onevenredig. Het geleden nadeel voor de natuur en het natuurlijk milieu is groter dan het mogelijk nadeel dat voor beklaagden zou voortvloeien uit het opgelegde herstel.

De opgelegde herstelmaatregel die van openbare orde is en het algemeen belang dient druist niet in tegen de loutere privaatrechtelijke verplichtingen voortvloeiend uit een contractueel gevestigde erfdiensbaarheid. Het leidt alleszins niet tot de beweerde onuitvoerbaarheid van de herstelmaatregel.

OM DIE REDENEN:**HET HOF,**

Het arrest is op tegenspraak.

Met toepassing van de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 50, 66 strafwetboek
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 28 december 1950
- 1, 2, 13, 14, 58, 59(oud) en 63 van het decreet van 21 oktober 1997
- 47 van de wet van 12 juli 1973
- 8 tot en met 11 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 23 juli 1998
- 17, 18 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 3 juli 2009
- 51, 67, 125, 128, 129, 130 van het decreet van 30 april 2009
- 16.6.3ter eerste lid 3°, 16.6.6, 16.6.9 van het decreet van 5 april 1995
- 9 van het decreet van 21 december 2007
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964

Het arrest d.d.2 februari 2011 verder uitwerkend;

Op strafrechtelijk gebied

Het bestreden vonnis wijzigend;

Heromschrijft de feiten als volgt:

"te

Op niet nader te bepalen datum tussen 1 februari 2007 en 15 maart 2007

Als dader of mededader, hetzij door het misdrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te

hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het misdrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd, hetzij door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, het misdrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt.

Op het onroerend goed gelegen te
gekadastreerd zijnde

eigendom van de onverdeeldheid

- en , ingevolge
overlijden van

ingevolge overlijden van op 4 april
2007 (volle eigendom) en het overlijden van
op 18 maart 1986 (naakte eigendom)

Opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften
of in strijd met een vergunning:

met behoud van de toepassing van art. 13 §6 van het
decreet van 21 oktober 1997 betreffende het
natuurbehoud en het natuurlijk milieu, de vegetatie,
vermeld in artikel 13 §4 of in uitvoering van art. 13
§4 van hetzelfde decreet, zonder vergunning gewijzigd
te hebben,

namelijk:

- het rooien of anderszins verwijderen en het
beschadigen van houtachtige beplantingen of weg-,
waterweg of spoorwegbermen of het talud van holle
wegen, van houtachtige beplantingen langs waterlopen,
dijken of taluds, van heggen, hagen, houtkanten,
houtwallen, bomenrijen en hoogstamboomgaarden (art.
8 §2.1° van het Besluit van de Vlaamse Regering van 23
juli 1998);

ingevolge:

het rooien van een hoogstamboomgaard, bestaande uit
een 70-tal hoogstamfruitbomen

zonder voorafgaande vergunning van het college van
burgemeester en schepenen,

de feiten strafbaar gesteld door artikel 16.6.3ter
eerste lid 3° van het Decreet van 5 april 1995
houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid";

Verklaart de beklaagden schuldig aan de hen ten laste gelegde feiten zoals heromschreven, doch enkel wat betreft 67 hoogstamfruitbomen;

Veroordeelt ieder der beklaagden wegens deze feiten tot een geldboete van HONDERD EURO gebracht op VIJFHONDERD VIJFTIG EURO door verhoging met 45 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van DERTIG DAGEN, met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een periode van DRIE JAAR vanaf heden;

Verplicht ieder der beklaagden om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Legt aan iedere veroordeelde een vergoeding op van EENENDERTIG EURO en ACHTENTWINTIG CENT;

Met betrekking tot het herstel

Beveelt beide beklaagden solidair over te gaan tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand wat inhoudt:

- het heraanplanten van 67 hoogstambomen op het kwestieuze perceel gelegen te

Bepaalt de termijn voor de uitvoering van deze herstelmaatregel op EEN JAAR vanaf de dag dat de gemachtigde ambtenaar de beklaagden oplegt deze herstelmaatregel uit te voeren;

Bepaalt dat de gemachtigde ambtenaar het arrest zelf uitvoert, op kosten van de beklaagden, als beklaagden deze verplichting niet binnen de gestelde termijn zijn nagekomen;

De kosten

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie en de kosten van de overschrijving van de dagvaarding ten laste van de Staat;

Veroordeelt de beide beklaagden solidair tot de overige op hen betrekking hebbende kosten van de strafvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 198,89 euro, al deze kosten ondeelbaar

veroorzaakt zijnde door de thans nog weerhouden feiten.

Dit arrest is gewezen te ANTWERPEN door het
HOF VAN BEROEP, TWAALFDE KAMER,
samengesteld uit

N. SNELDERS, Voorzitter,

P. BUYLE, Raadsheer

L. KNAPEN, Raadsheer,

en op de openbare terechtzitting van

TWEEËNTWINTIG JUNI TWEEDUIZEND EN ELF

uitgesproken door Voorzitter N. SNELDERS,

in aanwezigheid van Advocaat-generaal L. DE MOT,

met bijstand van Griffier J. GEYSEMANS.

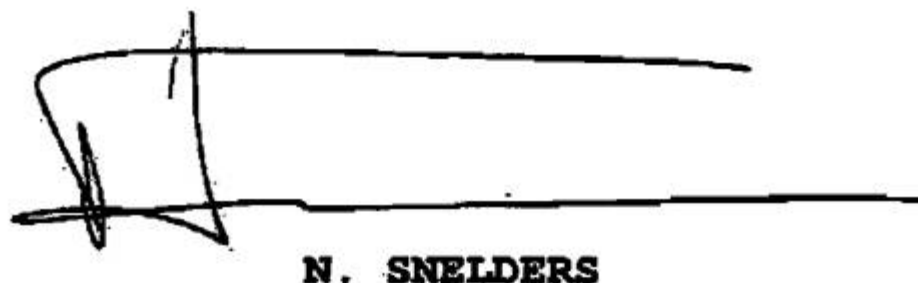
J. GEYSEMANS

L. KNAPEN

P. BUYLE

N. SNELDERS